

Smertefull kul helbredet Painful lump healed

Oversatt fra *Christian Science Sentinel*, Årgang 110, Nummer 27

Nylig hadde jeg en opplevelse som igjen viste meg at hele hensikten med livet er å gi Gud ære – å se hva Gud er og å vite at han er gjenspeilet overalt.

En hard og vond kul kom til syne nær et av øynene mine, og førte til at hele øyet hovnet. Denne tilstanden fikk meg til å vende meg til Gud. Fra barndommen av har jeg lært at Gud er Kjærlighet som alltid er nær, Fader-Moder, som alltid er hos oss og trøster oss med guddommelig virkelighet. Jeg har lært å stole på guddommelig Kjærlighet som allmektig i alle utfordringer, store og små.

Når jeg har vendt meg (ofte løpende) til min Fader-Moder i fortvilelse, har jeg opplevd helbredelser av forstuet ankel, ekteskapsbrudd, hørsnue, mægevirus, hjertetilstand, mental forstyrrelse og mer.

Jeg erkjente med en gang at denne siste situasjonen ikke hadde noe å gjøre med Gud. Den var ulik Gud – ingenting lik Åndens fullkommenhet. Jeg visste at jeg ikke trengte å være redd for noen forestilling om at jeg kunne ha noen urenheter i meg, for jeg var Guds elskede barn, og som det var min substans (det jeg består av) ren og fullkommen. Jeg så dette som ingenting annet enn en løgn om mitt forhold til Gud, og det som egentlig foregikk var en anledning til å se Gud og meg selv på en ny måte.

Etter en dag eller så med bønn var det ingen forandring, så jeg bestemte meg for å be en Kristen Vitenskaps venn og praktiserende om å be for meg og støtte meg. Hun ledet tanken min til det faktum at jeg "har Guds ansikt" – ikke bokstavelig, men at jeg gjenspeiler alle Hans egenskaper, slike som glede, uskyld, harmoni og helhet. Det minte meg om en opplevelse med min lille datter da hun var tre år.

Hun og jeg hadde hatt en viljekonflikt, og jeg fant det nødvendig å be for bedre å se hva jeg trengte å vite for å løse situasjonen. Jeg fikk for meg at hun var Guds uttrykk, og det var vi faktisk begge – og Hans uttrykk er et "smil", ikke en "grimase". Uværet var over umiddelbart. Jeg fortsatte å leke med henne, og alt var harmoni.

Jeg brukte denne samme sannheten i min nåværende situasjon. Jeg erkjente at Gud var fornøyd med hva Han er og gjør, og som den uttrykte Åndens idé, utstrålte jeg fullkommen harmoni og skjønnhet, ikke smerte og heslighet.

Den ettermiddagen måtte jeg være tilstede på et møte, og dessuten på en familiesammenkomst om kvelden. Jeg fortsatte å be, og holdt tillitsfullt fast på at bare det som Gud uttrykker kan bli sett eller følt. Ingen sa noe om noen forstyrrelse i ansiktet mitt.

Neste dag skulle jeg ut på en reise som innebar en 24 timers flytur. Skjønt min mann ble klar over min situasjon, forsikret jeg ham om min bønn og at jeg stolte på en helbredelse. Gjennom hele den lange flyturen ba jeg uopphørlig, og fastslo at Gud passet på meg som sitt uttrykk, evig fullkomment som Ham. "Smilet" og "smileren" kunne aldri være adskilt. De var ikke to enheter, men én. Gud var Alt, og jeg viste Hans lovprisning – Hans evige og guddommelige glade uttrykk for Ham Selv.

Jeg gledet meg over denne sannheten, og tenkte lite på den fysiske tilstanden og følte meg faktisk Ganske glad. Tilstanden ble gradvis borte, og da vi kom fram til bestemmelsesstedet, var ansiktet mitt normalt.

For andre oversettelser på norsk, henviser vi til <http://www.spirituality.com/kristenvitenskapsherold>

© 2009 The Christian Science Publishing Society (CSPS) Opp til 50 kopier av denne artikkelen kan skrives ut og distribueres på et utgiftsdekkende grunnlag. Artikkelen må ikke sendes som e-post, eller innlemmes i en nettside. Vennligst send isteden en lenke til denne artikkelen på nettsiden til CSPS. For å få tillatelse til å gjengi artikkelen i en annen publikasjon, send en e-post til copyright@csps.com, med tittelinnen "Copyright Request" på engelsk.

Jeg fortsatte å holde fast på dette herlige åndelige faktum om min uadskillelighet fra Gud gjennom hele oppholdet den uken – et faktum jeg så og ikke ga slipp på. Som Paulus skrev: “Dere er dyrt kjøpt! La da legemet være til ære for Gud!” (1 Kor 6:20).

Lesley Ann Mascal, Mona Vale, New South Wales, Australia